

feres i de andre Skibe, forbi man skulde hjemsende Folk fra disse og remplacere dem med Folk fra det Skib, man oplagde. Dette vilde blive en ligefrem Følge, naar der staaer „saavidt muligt“, thi det er muligt at gjøre det, men jeg troer aldrig, Nogen kunde forsvare paa denne Maade at ødelægge hele Ordningen ombord i et Skib, saaledes at det, fra at være et kraftigt og tjenstdygtigt Skib, ibetmindste for en Tid blev gjort udygtigt. Jeg skal derfor fraraade at vedtage Underændringsforslaget under Nr. 10. — Hvad angaaer Forslagene under Nr. 12 og 13, maa jeg tilstaae, at jeg egentlig ikke forstaaer, at de indeholde nogen Redactionsforbedring, men jeg skal dog ikke videre udtale mig imod dem.

Med Hensyn til Forslaget under Nr. 14 maa jeg derimod tillade mig nogle Ytringer. Der gjøres her en Forandring fra, hvad der er foreslaaet af Ministeriet, og det en Forandring, som vistnok i flere Retninger kunde være hensigtsmæssig. Det er et Tilbud, om jeg saa maa sige, der er gjort, som man egentlig talte ikke kan afflaae, thi saaledes som jeg opfatter Forslaget, tilbyder man herved Marinen 2 Officersnummere mere i de faste Cadres, idet man med det Samme siger: Skulde der ikke være tilstrækkelig Artillerikundskab i Marinen, ville vi endda paa Finantsloven opsøre Extra-betaling til en Officer af Hæren, som skal udføre disse Forretninger. Dette lyder meget smukt; men det Maal, Udvalget vilde naae, er jo en mere almindelig Artillerikundighed i Marinen, som jeg ikke troer vil naaes, og efterat det er udtalt, at dette er Maalet, maa jeg ogsaa antage, at Udvalget vil gaae ind paa saadanne Endringer, som i den Anledning maatte være nødvendige. Jeg maa i den Anledning gaae heelt tilbage til den Forskjellighed, der er tilstede med Hensyn til Opdragelsen ved Landhæren og Opdragelsen ved Søværnet. Den første er efter den Lov, som blev vedtagen ifjor, saaledes, at Enhver kan blive Secondlieutenant, naar han, om jeg saa maa sige, har Dygtighed i legemlig Henseende og almindelige aandelige Evner, om han end ikke er i Besiddelse af mange Skolekundskaber; men Opdragelsen ved Søværnet medfører derimod,

høiere stillede Officer, skulle være lærte, inden den Vedkommende bliver Secondlieutenant. I det Dieblis, han udnævnes til Lieutenant, har han alle de Kundskaber, han skal bruge hele sit Liv igjennem, om han end ønsker at rykke op i de faste Cadres, medens den, der bliver Secondlieutenant ved Hæren, først naar han er bleven dette, skal passere de forskjellige Afdelinger af Underviisningsanstalterne, for ved Hjælp af de der erhvervede Kundskaber efterhaanden at tjene sig op til de høiere Stillinger. Denne store tilstedeværende Forskel vil efter min Formening virke i to aldeles forskjellige Retninger. Ved Hæren skal man altsaa, efterat være bleven Secondlieutenant, avancere ved Hjælp af de Kundskaber, man skal erhverve; man skal studere for at komme frem, men i Loven om Søværnets Ordning er det udtrykkeligt fremhævet, at man, for at komme frem, maa gaae den praktiske Vej, nemlig ved Svæver tilføes og ved at vise sig dygtig i praktisk Henseende. Dette foraarsager ganske naturligt, i Særdeleshed med den Ordning, som nu er foreslaaet, hvorefter der kan ventes paa eengang at blive 10 Secondlieutanter, af hvilke kun nogle saa kunne blive Premierlieutanter; at enhver Secondlieutenant nødvendigvis ligesom maa kappes med de Andre om, hvem der kan blive den bedste som praktisk Mand, hvem der kan vise sig raffest tilføes, hvem der har meest Aandsnærværelse og Conduite, hvem der kan befale raffest og saa fremdeles, hvorimod der slet ikke mere er Tale om boglige Kundskaber. Jeg troer, at dette ganske naturligt vil medføre, at den, der er bleven Secondlieutenant ved Søværnet, ikke i flere Aar vil give sig af med at læse; han vil kun tænke paa sin praktiske Udvikling, og det er først efter, at han er bleven Premierlieutenant, at der kan blive Spørgsmaal om, at han kan læse sig over Studier. Jeg troer derfor, at det, for at denne Sag skal kunne gaae, vil være nødvendigt, at der skeer nogen Forandring i den Bestemmelse, der er fastsat i Loven med Hensyn til Avancementet til Premierlieutenant, og dersom det er Udvalg virkelig ønsker at naae det Maal, at Søofficererne skulle studere Artilleri, troer jeg ogsaa, at man vil tiltræde en saadan Forandring. Det er kun under denne Forudsætning,